

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 253/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 14 lutego 2022 roku w sprawie II K 590/21.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Rażąca niewspółmierność kary grzywny w wymiarze 100 stawek każda stawka po 20 zł, podczas gdy okoliczności czynu, wysokość wyłudzonej kwoty, wyczerpanie znamion więcej niż jednego przepisu ustawy karnej, jak również wysokości stopień winy i społecznej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>szkodliwości czynu, a także względ na cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu surowszej kary.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary pamiętać trzeba, że z racji na ocenny charakter zasad wymiaru kary, niewspółmierność kary, środka karnego czy nawiązki musi być natury zasadniczej, tzn. w stopniu niedającym się zaakceptować. W orzecznictwie podkreśla się ugruntowany pogląd, iż „rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje</p>				

wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą, czyli zasłużoną.” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30.05.2017 r., sygn. II KK 156/17, opubl. Legalis nr 1604497). Zarzut rażącej niewspółmierności kary, środka karnego czy też nawiązki, jako zarzut z kategorii ocen można trafnie podnosić, gdy wymierzona kara lub środek nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przypisanego czynu, jak i osobowości sprawcy – innymi słowy, gdy jest w odczuciu społecznym karą niesprawiedliwą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.04.1985 r., V KRN 178/85, Lex 20053).

Jak wskazuje się w orzecznictwie, zarzut niewspółmierności nie wymaga wskazania nowych, nieustalonych przez sąd okoliczności, polegać bowiem może na wykazaniu, że okoliczności prawidłowo ustalone mają takie znaczenie i ciężar gatunkowy, których orzeczona kara bądź nie uwzględnia w ogóle, bądź uwzględnia je w stopniu niedostatecznym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.10.1974 r., V KRN 78/74, Lex 18899). Podkreślić również należy, iż orzekanie o karze ma charakter indywidualny i jest procesem do pewnego stopnia subiektywnym, obejmującym dokonanie wyboru oraz zastosowanie odpowiedniej represji karnej właściwej dla konkretnej sytuacji i konkretnego sprawcy. Z tych powodów zasady i dyrektywy orzekania w przedmiocie kary zawarte w art. 53 k.k. pozostawiają organowi orzekającemu pewien zakres

swobody w procesie jej wymierzania.

W aspekcie powyższego Sąd Okręgowy podzielił co do zasady zarzut apelującego, iż wymierzona oskarżonemu kara jest rażąco niewspółmiernie łagodna.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy co prawda co do zasady prawidłowo ustalił katalog okoliczności wpływających na wymiar kary, a mianowicie okoliczności łagodzące w postaci dotychczasowej niekaralności oraz naprawienie w całości wyrządzonej szkody, jednak nadał im zbyt dużą wagę co doprowadziło do nietrafnego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Trzeba mieć wszak na względzie, iż oskarżony dopuścił się działania przestępczego godzącego w takie dobra prawne jakimi są mienie oraz wolność od oszukańczych zabiegów w zakresie rozporządzania nim. Wypełniając znamiona czynu mu przypisanego

działał umyślnie,
z premedytacją,
wręcz zuchwale.
Wykorzystując
zaufanie instytucji
publicznych, których
celem było
udzielenie pomocy
osobom -
przedsiębiorcom
dotkniętym
skutkami COVID-19,
wyłudził środki
publiczne
przeznaczone na
ratowanie
działalności firm,
które rzeczywiście
dla dalszego
funkcjonowania
wymagały pomocy
organów
państwowych. W
tych okolicznościach
czyn oskarżonego
jest czynem o
znacznej społecznej
szkodliwości, co w
rezultacie wpływać
musiało w stopniu
zasadniczym na
wymiar kary. Zważyć
też należy, iż
oskarżony zwrócił
wyłudzoną kwotę
pieniędzy dopiero
po ujawnieniu
przestępstwa i
wszczęciu
postępowania w
przedmiotowej
sprawie. A zatem,
impulsem do tego
nie była skrucha,
lecz świadomość
zbliżających się
nieuchronnie
konsekwencji
prawnokarnych
związanych z jego

przestępczym działaniem.

A zatem, analiza powyższych okoliczności przemawia za tym, że adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego będzie kara grzywny w liczbie 100 stawek dziennych, jednakowoż przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na poziomie 50 złotych. W przekonaniu Sądu Odwoławczego, tak ukształtowany wymiar kary w stopniu dostatecznym uzmysłowi oskarżonemu karygodność jego postępowania, unaoczni mu obowiązek respektowania ustalonych norm prawnych, a także ugruntuje przekonanie o nieopłacalności popełniania przestępstw. W dodatku taka sankcja karna ukształtuje w społeczeństwie przekonanie o nieuchronności kary i zostanie odebrana jako reakcja sprawiedliwa na popełnione przez oskarżonego

<p>przestępstwo, z drugiej zaś wzbudzi w społeczeństwie przekonanie o nieopłacalności zamachów na dobra chronione prawem, wzmoże poczucie odpowiedzialności, ugruntuje poszanowanie prawa i będzie skutkowałą wyrobieniem właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie oraz orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.		
<p>Biorąc pod uwagę okoliczności wskazane powyżej wniosek skarżącego zasługiwał co do zasady na uwzględnienie w zakresie zaostżenia kary orzeczonej w stosunku do oskarżonego, jednakowoż w formie określonej przez sąd odwoławczy poprzez podwyższenie wysokości stawki dziennej. W ocenie sądu odwoławczego w sytuacji, gdy oskarżony jest osobą pracującą zarobkowo i uzyskującą stałe dochody (zgodnie z informacją podaną przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym z tytułu pełnienia funkcji prezesa zarządu dochód jego kształtował się na poziomie 20.000 złotych brutto miesięcznie), a tym samym, posiadającą środki finansowe na uiszczenie kary pieniężnej na poziomie ustalonym przez Sąd Okręgowy, właściwą reakcją będzie kara grzywny nie zaś kara ograniczenia</p>		

<p>wolności połączona ze świadczeniem pieniężnym. Kara grzywny w kwocie 5.000 złotych przy uwzględnieniu okoliczności popełnionego przestępstwa, dotychczasowej linii życiowej oskarżonego oraz faktu zwrotu publicznych pieniędzy spełni swą rolę wychowawczą i zapobiegawczą, a nadto, jest w wysokości, którą oskarżony będzie w stanie uregulować przy wykazaniu minimum dobrej woli (tym bardziej, że jest możliwości jej spłaty ratalnej – w sytuacji, gdyby doszło do zmiany sytuacji zarobkowej oskarżonego np. utraty pracy i niemożności jednorazowej spłaty należności sądowych).</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		

**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

5.

**1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

Utrzymanie w mocy
rozstrzygnięć
zawartych w
punktach od 1
do 2 w zakresie
nie podlegającym
modyfikacji opisanej
w punkcie 5.2.1.
dotyczącej
orzeczonej kary.

Zwięźle o powodach
utrzymania w mocy

Wyrok we
wskazanym zakresie
słuszny. Sąd I
instancji
przeprowadził w
przedmiotowej
sprawie
postępowanie
dowodowe w sposób
wszechstronny i
wyczerpujący, a
następnie
zgromadzony
materiał dowodowy
podał rzetelnej
analizie i na tej
podstawie
wyprowadził

całkowicie słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie popełnienia przypisanego mu przestępstwa, subsumcji prawnej jego zachowania pod wskazane przepisy prawne. Przedmiotem rozważań zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale i dowody przeciwne, ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez:

- podwyższenie wysokości jednej stawki dziennej grzywny wymierzonej

oskarżonemu M. K. do 50 złotych.			
Zwięźle o powodach zmiany			
Motywy zmiany wyroku w powyższym zakresie zostały szczegółowo określone w punkcie 3.1 tabeli.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i			

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Sąd Okręgowy na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 10 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 r. (Dz. U. z 1983 r., Nr 49,		

poz. 223 ze zm.),
§ 1 rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości z
dnia 18 czerwca
2003 r. w sprawie
wysokości i sposobu
obliczania wydatków
Skarbu Państwa
w postępowaniu
karnym z dnia 18
czerwca 2003 r. (tj.
Dz. U. z 2013 r., poz.
663 ze zm.) zasądził
od oskarżonego M.
K. na rzecz
Skarbu Państwa
kwotę 500 tytułem
opłaty za obie
instancje i kwotę
20 złotych tytułem
zwrotu wydatków
(to jest tytułem
zryczałtowanych
kosztów doręczeń)
związanych z
postępowaniem
odwoławczym.
Bowiem sytuacja
materialna
oskarżonego
(posiadanie
dochodów z pracy
zarobkowej) nawet
w sytuacji
posiadania na
utrzymaniu osób
najbliższych (dzieci)
wskazuje, że przy
wykazaniu
minimum dobrej
woli i chęci
uiszczenia
należności na rzecz
Skarbu Państwa
będzie w stanie
to uczynić (tym
bardziej, że istnieje
możliwość
uregulowania

	<p>kosztów sądowych w formie ratalnej). Zatem obciążenia na poziomie ukształtowanym orzeczeniem sądu odwoławczego będą współmierne do wagi czynu mu przypisanego i będą stanowiły dla niego dolegliwość, lecz nie przekraczającą stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu, jak i jego możliwości finansowych.</p>
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 14 lutego 2022 roku w sprawie II K 590/21.
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana